உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத் அத்வைதானந்த

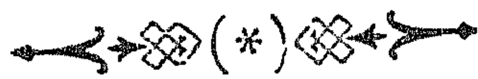
பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜக ஆசாரியரின்சீடராய

ஸ்ரீ சதானந்த பரமஹம்ஸ

பரிவ்ராஜக ஆசாரியர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

வேதாந்தசாராமிருதம்.

இது

திருக்களராண்டவரென்னும்

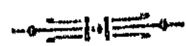
ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர்

பாதசேகராகிய

ஸ்ரீ சுப்பைய சுவாமிகளவர்களால்

தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு

ஷை சுவாமிகளவர்களால்

சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை,

சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

இந்நூற்கு

அடியிற் குறிப்பித்துள்ள

மூன்று வியாக்கியானங்க ளிருக்கின்றன.

1. நரசிம்ம சரஸ்வதிகளவர்கள் அருளிச்
   சுபோதினி.

2. ராமதீர்த்தரவர்கள் அருளிச்செய்த வி
   மனோரஞ்சினி.

3. ஆபதேவரவர்கள் அருளிச்செய்த பா
   தினி.

அத்துவிதரசமஞ்சரி

மூலமும் உரையும்.

அவதாரிகை.

சதாசிவப்பிரஹ்ம மென்னுந் திருநாமமுடைய ஆசாரியர் * பரமசிவாநந்த ரென்னுந் தமது குருப்பிரசாதத்தினாற் பெற்ற சுவானுபூதியை யுலகத்தின்கண் ணெல்லோரும் பெற்றுக் கிருதார்த்தர்களாக வேண்டுமென்றுள்ள கிருபையினால் அநேகம் பிரகரணங்களைச் செய்தனுக்கிரகித்துப் பின்னொரு சமயத்தில் இலயவிட்சேபாதி நிவர்த்தகமாயுள்ள நிருவிகற்ப சமாதி யனுஷ்டானத்திற் சுபாவமாய்விளங்காநின்ற அகண்டைக ரசானுபூதியினால் நிரதிசய த்ருப்தி யடைந்திருக்க முமுட்சு ஜனங்களினது புண்ணிய பரிபாகத்தையே விக்கிரகமாகத் தரித்தெழுந்தருளிய விக்கினேசுவர மூர்த்தியினது ஆக்ஞையினாலாரம்பிக்கப்பட்ட அத்துவிதரசமஞ்சரியென்னும் பிரகரணஞ் சம்பூர்ணமாகும் பொருட்டு பேதா பேதப்பிராந்தி நிவர்த்தகமாயுள்ள அத்விதீய சொரூபத்தையே கணபதி யாகத் துதி செய்தல்.

---

* பரமசிவேந்திர சரஸ்வதி.

சீராரு மத்துவித மேயுண்மை யென்றுமிகத் தெருட்டு நற்றுப், பாராருங் கயவுருவ நரவுருவம் புனைவடிவம் பரிந்து சாற்றி, யோராரும் வரமொருங்கு நல்கும்விக்கி னேசனென் றிதயத்தின்பார், னோராரு மத்துவிதந் தனையறியும் விவேட மேலா நிகழ்த்து வானே. 1

பொழிப்புரை—இயாதொரு பரமேச்வரன் றனது யோகமாயா வைபவத்தினால் வியாகிருத அவ்வியாகிருத ரூபமான சகலப் பிரபஞ்சத்தையு நிர்மாணஞ் செய்து வேதப் பிரமாண பூர்வகமாக வண்ணாச்சிரம தர்மாதி நியமங்களையும் பிரகாசிப்பித்து சிவ விஷ்ணுவாதி மூர்த்தியாயும் பிரகாசிக்கிறாரோ அந்தப் பரமேச்வரனே அத்வைத ஆத்மஞானானுபூதி விக்கினங்களெல்லா நிவர்த்திப்பித்து வேதார்த்தமான பரமாத்வைதானந்தானுபூதியை முமுட்சு ஜனங்களுக்கு விவேக பூர்வகமாகப் பிரகாசிப்பித் ததனை யடைவதற்கு நைட்டிக பிரமசரியாதி விரதமே சாதனமென்று காண்பிக்கும் பொருட்டு நராகாரத்தையும் விவேகி புருஷன் மிருகம் போலே சஞ்சரிக்கவேண்டு மென்பதைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு மிருகாகாரத்தையுங் கொண்டெழுந்தருளி வந்த வாதாபிய விக்கினேச்வரானவர் பரமாத்வைதானுபூதிப் பிரதானமாயுள்ள சகல சுருதி யுக்தி யனுபவங்களையு மெனதிருதயத்திற் பிரகாசிப்பிக்கக் கடவர்.

கருத்துரை—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரஹிதமான அத்விதீய ஸ்வரூபமே தானாயிருக்குமுள்ள வுண்மை வஸ்துவெனக் காட்டும் பொருட்டும் அதனையடைந்த யோகிபுருஷன் பேத பாவமின்றிச் சிதாகாசனாய்ச் சஞ்சரிப்பனென்பதின் பொருட்டுங் கஜமுகக் கடவுளை திருஷ்டாந்தமெனக் கூறியதாம். 1

(அ-கை)

இஷ்ட தேவதாஸ்துதி வியாசத்தினால் சகல வேதாந்தரகசியார்த்
தத்தைச் சாமான்யமாகத் தரிசிப்பித்து அதின் பிறகு
நாற்பத்தினாலு சுலோகத்தினாலும் பரமாத்வைதானு
பூதிரகசியார்த்தத்தைக் கூறுவான் றொடங்கி
அஞ்ஞான விலாசமான ஜீவேஶ்வர ஜகத்
பிராந்தியானது விவேகஞானத்தினா
லன்றி நிவிர்த்தியாகாதெனத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

எத்திசையும் பத்திபாய்ந் திலங்குறுமுள் வாயில்புண
ரெழிற்கண்ணாடிப், பித்திமனை தனைமருவு பாலனுக்கு வெளி
வருதல் பெருவன் பாம்போற், சித்திரக்கற் பனைமயமாய்
மிகப் பொலிபல் வகையுருவங் கொண்டு வேறு, மத்திரவஞ்
ஞான மனை மருவுபுரு டனுக்குமுத்தி யடைதல் வன்பே. 2

(பொ)—நான்கு திக்கிலும் பிரதிவிம்பிக்கப்பட்ட ஆவிர்த கபாடத்தையுடைய முகுர கிரக மத்தியத்தை யடைந்து பரிப்பிரமிக்காநின்ற பாலகனுக் கதினின்று வெளிவருவது பராதீனமாயிருப்பது போல அனாதி யநிர்வசனீய அஞ்ஞான வத்தியாச விலாசமான ஜீவேஶ்வர ஜகத்பிராந்தியையுடைய சமுசாராகாராக்கிருகத்தையடைந்து தொந்தவியாமோகத்தினால் பரிப்பிரமிக்கின்ற ஜீவனுக்குப் பரமேஶ்வராவதார ரூபராகிய சற்குருமூர்த்தியின துபதேச ரூபமான மகா வாக்கியார்த்த விசாரத்தினா லுதிக்காநின்ற பிரஹ்மாத்வைத ஞானத்தினாலன்றி அஞ்ஞான தற்காரிய ரூபமான காமகர்மாதி சம்சார பந்தத்தினின்று முத்தியானதொரு நாளுஞ் சுலபமாகாது.

(கு)—படிகமாடத்தை யடைந்து மார்க்கந் தெரியாமற் பிரமிக்காநின்ற பாலனுக்குத் தயாளுவாகிய புருஷன் துவாரந் திறந்து விடுவது போல அவித்தியாந்தகார மோகத்தினாலே சமுசாரப் பிராந்தியிற் பிணிப்புண்டு பிரமித்த ஜீவனுக்குக் குருவுபதேசானுபவஞானமே நிவிர்த்திக்கேது வென்பதாம். 2

(அ-கை)

சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனான அதிகாரி புருஷன் சற்குருவுபதேசத்தினால் விவேகஞான மடைந்து ஜீவன்முத்திப் பதத்தை யடைவனென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

சோரர்களாற்கோடியவா ரணியவழி யிணையவ்வாமித் துயர்கூர் பூமா,னிரகத்சேர் தன்றாரை நன்குதேரிந் தோனர் மொழியா னேரு மாறு, சீரடர்நற் சாந்திமுதற் சாதனங்க ணிறைந்துமிகச் சிறந்த பூமா,னோரறிசற் குருநாதன் மொழி யாற்றற் பதநிலையை நேரு வானே. 3

(பொ)—*காந்தார தேசஸ்தனாகிய ஒரு புருஷன் தனது தனாதிகளை அபகரிக்கிறதற்காக வந்த சோரர்களால் தனாதிகள் அபகரிக்கப்பட்டு அவர்களால் பத்த நேத்திரனாய்ப் பத்த பாதனாய்ப் பத்த கரனாய்த் துர்க்கமமான வனமத்தியத்தையு மடைவிக்கப் பட்டவனாய் யாதொரு சகாயமுமின்றி வெகுவித துக்க பயத்தினா லுச்சசுரமாக விலாபனஞ்செய்யுங் காலத்தில் காகதாலீய நியாயம் போலத்தெய்வகதியால் வந்தஆப்தோபதேசத்தினாலன்றிச் சுவதேசமான தடையப்படாதது போல அவித்தியா காமாதி கள்ளர்களா லானந்தானுபூதி யென்னுந் தனத்தையும் பறிகொடுத்துக் கிருகக்ஷேத்திராசக்தி ரூபமான பாசங்களாற் பந்திக்கப்பட்டு விவேகதிருஷ்டியுமின்றிச் சம்சாராரண்ணிய மத்தியத்தில் ஆத்தியாத்மீகாதி தாபங்களா னிரம்பவும் வெதும்பி சமுசார சுபாவாலோசனத்தினாற் சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னனாய்க் குரு சாஸ்திரோக்த மகா வாக்கியார்த்த விசார ஜன்னியமான பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானானுபூதியினால் நிசரூபமான அகண்டானந்த பதமானது விருத்தித்துவய நிவிர்த்தியனந்தர மடையப்படுகிறது.*

(கு)—*அவித்தியாபந்த நிவிர்த்தியை யிச்சித்த அதிகாரி புருஷன் சற்குரு கிருபையால் நிரதிசய திருப்தனாய்ச் சீவன் முத்தியை யடைவனென்பதாம்.* 3

(அ-கை)

கர்த்ருத்வாதி தர்மவானாகிய புருஷன் அகண்டைகரச
பூமபாவத்தை யடைவதெங்ஙனங் கூடுமென்றுள்ள
சங்கையை நிவிர்த்திப்பிக்கிறதற்காகப் பரி
கிருத பரிகாரமென்றும் பிராப்தப் பிரா
ப்தி யென்றுமுள்ள நியாயத்தினாற்
கூடுமென்று திருஷ்டாந்த பூர்
வகமாகத் தெரிவித்தல்.

நிருபனுடைக் குமரனுக்குத் தனதான தத்துவத்தை
நிகழ்த்தலாலே,வருகயவ நீர்மைகழ லக்கழன்று நிருபனியல்
வாய்க்கு மாபோற், சொருபசுக வொருபொருணீ யெனச்
சொல்குரு வுபநிடதச் சொற்களாலே, மருவுகருத் துருத்துவ
மாய்ந் தொருசுகமெய்ப் பொருளேயே வாய்க்கு மன்றே. 4

(பொ)—சில துஷ்ட ஜனங்களால் வியாமோகிதனைச்
சாத்தியாந்தர பாவத்தை யடைந்திருக்கிற ராஜகுமாரனுக்கு
ஆப்த வாக்கிய பூர்வகமான தனது ராஜகுமார சுபாவஞானம்
நிஷ்பிரதி பந்தமாய்ப் பிரகாசிக்க நீசத்துவ நிவிர்த்தி பூர்வக
மான ராஜத்துவப் பிராப்தி கிடைப்பதுபோல சோதி தத்துவம்
பதார்த்தனைச் சுரோதாவாகிய நீயே அகண்ட சிதானந்த
பூமார்த்தனென்று குரு சாஸ்திரோபதேசங்களால் தேகாதி
யகம்பாவ முத்தனாகிய ஜீவனுக்குக்கர்த்ருத்துவாதிப்பிராந்தி
நிவிர்த்திக்கிறது; அத்துவிதானுபூதியுந் தானே பிரகாசிக்
கிறது.

(க)—கற்பிதமான கர்த்ருத்துவாதிப் பிராந்தியை
மித்தையென் றறியுமிடத்தில் அகண்ட சிதாத்மஞானஞ்
சுபாவமாய் விளங்கு மென்பதாம்.

(அ-கை)

பரமார்த்த தத்துவம் விசாரிக்குமிடத்தில் பந்த மோக்ஷ
வியவகாரங்கள் பிராந்தி மூலமென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

திரமலடி மைந்தனுக்குத் தேகமுத லாங்குணங்கள் சேறி
தறனும், புரையறுமக் குணங்களெலாம் பொன்றுதலும்
வெட்டவெறும் பொய்யாமென்னப், பிரமமயக் கூடத்து
நித்தசுகப்போதனுப் பிராந்தி யக்குக், தாயருவு பந்தமுத்தி
யென்பதும்புன் மயக்கத்தா லொளிரா நிற்கும். 5

(பொ)—நிர்விகார சத்தியஞானாநந்த சைதன்னிய மூர்த்தியாகிய பிரத்தியகாத்ம வஸ்துவுக்கு சுவாஞ்ஞானத்தினால் பந்தஞ் சம்பவித்ததென்றும், தத்துவஞானத்தினால் பந்த நிவிர்த்தி சித்திக்கிறதென்றுமுள்ள வியவகாரமானது மலடி மைந்தனது சரீர சவுந்தரியாதி வர்ணனையும் அவனது மிர்தி வியவகாரமும் போல அஞ்ஞானப் பிராந்திமூலமாகையால் வாங்மாத்திர கற்பிதமே யாகும்.

(கு)—பந்தமோட்ச மிரண்டும் பிராந்திகற்பிதமே யன்றிப் பாரமார்த்தத்தி லின்றெனக் கூறியதாம். 5

(அ-கை)

தத்துவ திருஷ்டியால் விசாரிக்குமிடத்தில் நிர்விஷய
மான பந்த மோக்ஷ கற்பனை ஆபாசஞானிகளுக்
கேயன்றிச் சம்சய ஞானிகளுக் கின்றென்
பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

தேரிகின்ற துறைதிமிரம் போயாக வச்சாமிகய் சேறிந்
தோனுந்தே,யெரிகின்ற விளக்கொளியாற் கண்ணுற்ற லாங்
கதுதா னியங்குங் கோல்லோ,திரிகின்ற வவிசார திட்டியினு
லுண்டெனச்சொல் சேகங்க ளெல்லாம்,புரிகின்ற வுண்மை
விசா ரத்தினர்க்குக் கிஞ்சிலுமே பூறு தன்றே. 6

(பொ)— நிரம்பவும் பயசீலனாகிய புருஷனுக்கந்தகாரமே மிகவுந் தடித்துப் பிசாசாதி ரூபமாய்க் கண்டாலும் அதனைத் தீபத்தோடுங் கூடிப் பரிசோதிக்கும்போது நீங்குவது போல அதத்துவ திருஷ்டியினாற் ஜீவேஸ்வர ஜகத் விஷய பந்த மோக்ஷாதி விவகாரமான தனுபவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் தத்துவ திருஷ்டியால் விசாரிக்கும்போது காலத்திரயத்திலும் பிரத்யக்தத்துவ வெதிரிக்தமா யாதொன்றுமில்லை.

(க)—ஜீவேஸ்வர ஜகத் சுபாவத்தை விசாரிக்குமிடத்திற் பிரத்தியக் சைதன்னியத்தைத் தவிர வொன்று மின்றென்பதாம். 6

(அ-கை)

சர்வமுஞ் சின்மாத்திரமென்று திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

போற்றுமொரு சிற்சோதி தானேயிவ் வுலகுருவாய்ப் பொலியா நிற்குந், தேற்றமற வாராயின் வேறுபொரு ளொன்றேனுந் தெறிவ தில்லைத், தோற்றுமயற் கதிகாண மாம்பழுதை யல்லாது துன்று சர்ப்பத், சாற்றுருவே றேது பொருடா னுதுநற்கேவ் வாற்றானுந் தக்க தாமே. 7

(பொ)—அனன்னியாதீன சத்தாப்பிரகாசக ரூபமாய்ச் சர்வ சத்தாய் ஸ்புரண வேதுவாகிய பிரத்தியக் சைதன்னிய மொன்றே தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச ரூபமாக விளங்குகின்றது. அந்தச் சிற்பிரகாசத்தைக் காட்டிலு மன்னிய வஸ்துவானது விசாரிக்குமிடத்திற் காலத்திரயத்திலு மில்லவேயில்லை. விவர்த்தாதிஷ்டானமாகிய ரச்சுவைக் காட்டிலும் அதனிடத்தாரோபிதமாகிய சர்ப்பமான ததிஷ்டானரச்சுவைக் காட்டிலு மொரு விதத்தினாலு மன்னியமாகப் பவியாததுபோ லறிக.

(கு)—சர்வாதிஷ்டானமாகிய சற்போதத்தைத் தவிர ஆரோபமான சகத்தாதி யென்று மின்றெனக் கூறியதாம். 7

அ-கை

சேதனு சேதன ரூபமாகிய விப்பவத்தை வியவகாரப் பிரயோசனுதி யோக்கிய மென்று சொல்லுவது நிர்விஷயமாமெனத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

திறப்படவீ தெனத்தோன்று ஞாலமெலாம் பிராந்தி மாத் திரமே யென்று, முறப்போலிந்தன் னியமின்றிச் சுக மயமா மான்மாவே யுண்மை யாதுந், சிறப்புறநின்றெளிரு தலான் ஞாலமது முண்மையெனத் தெரிகே னென்று, லறுப் புதுமை சுத்தியிா சிதத்தாற்றன் னியனேவன்ற ஞகா னே கோ. 8

(போ)—*காரிய காரணரூபமான சகல சகத்தும் பிரமை விலாசமேயன்றி சத்தியஞான அகண்டானந்தாத்ம வஸ்து சம்பந்தமுள்ளதன்று. ஜகத்து வியவகாரமாத்திரத்தில் சத்திய பாவமடையுமாகில் எந்தப் புருஷன்முன் சுத்திகா ரசதத்தி ஞல் தனவாகை மாட்டான்.*

(க)—*ஜகத்து வியவகாரம் வாசனுப்பிராந்தியே யன்றி யுண்மையன்றெனக் கூறியதாம்.* 8

(அ-கை)

சகல ஜகத்துங் காலத்திரயத்திலு மாயா மாத்திரமே யென்று திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

சொல்லுநினை வுறுபோது மற்றதெழ முன்னுமது தொலைந்த போது,மில்லதுதா னென்றுலு மிவ்வுலக மிலங்ந்தகின்ற திரும்பூ தாமே, யல்லதிதி சயமென்னை போலு மகேந்திரசால மான திங்துப்,புல்லுறுமா யாவியினுங் கற்பிதமென்றுலுமிகப் போலியுமன்றே. 9

(போ)—நாம ரூபாத்மகமான சகலப் பிரபஞ்சமு முற்பத்திக்கு முன்னும் பிரதீதிகாலத்திலும் விநாசானந்தரமு மில்லவேயில்லை. ஆயினு மனிர்வசனீயமாய் விசித்திர பேதமின்னமாய்க் காண்கின்றது. இந்திரசாலிகனது மாயாவிசித்திரத்தினு லுண்டாகிப் பிரகாசிக்கின்ற பிரபஞ்சவிலாசம் போலவாமென்க.

(க)—சகல ஜகத்து மித்தையாகத் தோற்றுகின்றதெனக் கூறியதாம். 9

(அ-கை)

ஆத்மபேதமு முபாதி நிமித்தமேயன்றி வாஸ்தவமன்றென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

இந்துநினைந் துவிதமகன் றிருந்திடினும் புருடனுக்கிங்கிசைதற் கண்ணில், வந்துறையுந் தீமையினாற் பலவடிவந்தானுகி வயங்க லேய்ப்ப, நந்தலில்சின் மயப்பூமா வேனுந்சொரூப மொன்றேனு நானு வாகிர், சந்ததந்தற் கற்பிதமாந் தமப்படலக் கூட்டுறவாற் றயங்கு மன்றே. 10

(போ)—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரகிதமாய் அகண்ட சிதாகந்த ரூபமாகிய பிரத்தியக்காத்மா சுவாசிரய விஷயமாகிய அவித்தையோபாதி யத்தியாசத்தினுல் நானரூபமாகக் காணப்படுகின்றது. நேத்திர தோஷத்தினுல் புருஷனுக்கு ஏக ரூபமான சந்திரன் நானுரூபமாய்க் காணப்படுகின்றது போலவாமெனக் கொள்க.

(க)—ஏகமான சிதாத்மவஸ்து அநேகமாய்க் காண்பது அவித்தியாத்தியாச பேதத்தாலெனக் கூறியதாம். 10

(அ-கை)

சம்சார சக்கரப் பிராந்தியானது அத்துவிதீயாத்மாபரோக்ஷ ஞானுனுபூதியினு லன்றி நிவிர்த்திக்கப்படமாட்டா தென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்,

மட்டற்ற வெறும்பிரமை யால்விரிந்து திரநாளு மருவா தான, கட்டப்புன் புவனவட்டங் கொள்ளிவட்டந் தனையுற ழக் காணல் வேண்டு, முட்டற்ற தெய்வகதி யாற்பிரமை நட்டமெழன் முந்துமானுற், ருட்டத்தின் புவனமரு முன்றாட் போற் பின்னுளுந் தோன்று தன்றே. 11

(போ)—*அந்தக்கரண வியாமோகமாத்திர ஜன்னியமாய் நசுவரமாயிருக்கின்ற சமுசார சக்கரமானது கொள்ளிவட்டம் போலத் தாபமாத்திர மதுவென் றறியத்தக்கது. தெய்வா தீனமாகச் சித்தவியாமோகம் நிவிர்த்தியாகுங்காலத்தில் சித்த மூலமான துவைதப் பிராந்தியும் நிவிர்த்தியாகு மென்க.*

(க)—*அத்துவிதீய வனுபவ ஞானத்தினுற் சித்தப் பிரா ந்தி நீங்குமென்பதாம்.* 11

(அ-கை)

ஞானநிஷ்டன் உத்தான காலத்திற் சகத்தைப்
பிரதிபாமாத்திரமாய்க் கண்டிருப்ப
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாக உறுதிப்படுத்தல்.

நிலைமையிலா விவ்வுலகங் கந்தர்ப்ப நகரம்போ லிக ரற்றேங்குந், தலைமைசேறி ஞானமெனும் பெயர்பூண்ட வம்பரத்திற் சாலத்தோன்று, மூலவகல வெமக்கான்ம வுணர்வுதிக்கின் வெயிலெரித்தா லொழியுமின்போன், மலைவுசெயு மந்த விந்த வுலகமெலா மக்கணத்தின் மறை ந்து போமே. 12

(போ)—*சிதாகாச ஸ்வரூபத்தில் அவித்தியாரோபமான சகல ஜகத்தும் விவேகஞான திருஷ்டியினுல் வாதிக்கப்பட்டுத் தக்தபடாதி போலப் பிராரத்தக்ஷயமட்டும் பிரதிதி மாத்திர மாய்க் காண்கின்ற தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தைக் கந்தர்வ நகரம் போல வறிந்து விவகரிப்பன்.*

(க)—*சகலப் பிரபஞ்ச வியவகாரமு மிரச்சு சர்ப்பம் போல வாக்கு மாத்திர கற்பிதமெனக் கூறியதாம்.* 12

(அ-கை)

துவைத புத்தியை யபவாதஞ் செய்யில்
அகண்டைகரசானுபூதி சேஷிக்கு
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

ஆரோபமான ஜகத் தடங்கவடைவினிலொடுக்கு மருந்
திறந்தாற், சீராரு நமது சித்தஞ் சிவமயமே யாகிநனி சேட
மாகும்,போராரு மத்தகயம் பார்ச்சேற்றுப் படுகுழியிற் புணை
யா தென்று, னோராது மில்லாமற் கேவலந்தா னென்றே 13
யாய் நிகழு மன்றே.

(போ)—தனது விரோதி சம்மாரத்தினாலும் யானை
மாவுத்தனது நாசத்தினாலும் மதோன்மத்தமா யேகமாய்ச்
சஞ்சரிக்கு மத்தகசம் போல பிரவிலாபன சமாதி யப்பியா
சத்தினால் அவித்யாரோபிதமான தேகாதி துவைதப் பிரபஞ்ச
நிவிர்த்தி வரும்போது சித்தமானது பிரத்தியக் கபின்ன பர
மாத்ம சொரூபமாகப் பரிசேஷித்து விளங்கும்.

(க)—மனன நிதித்தியாசன யுத்தியினால் அவித்தையா
கற்பிதம் நீங்கில் அகண்ட சுபாவ ஞானானுபூதி விளக்கமா 13
மெனக் கூறியதாம்.

(அ-கை)

ஞானநிஷ்டனது சரீர நீங்குகின்றதற்குக்
காலாதியபேட்சை வேண்டா
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

இம்பருட லின்றேழிக வலதுறைக சசியருக்க னிருக்கு
மட்டும், விம்பமயச் சித்துருவாய் விளங்குமெனக் கதனாலே
விசேடமென்னே, கும்பமிப்போ துடைகவன்றிச் சிரகால
நிலைபெறுக கும்பம் பம்பு, மம்பரத்தி னுக்கணுமாத் திரமே 14
னும் விசேடமென்ப தனுத றதே.

(போ)—ஞானாக்கினியால் தக்தமான ஸூக்ஷ்ம சரீரமானது இந்த க்ஷணத்திலே போனாலு மல்லது கற்பகால பரியந்த மிருந்தாலு மதினாற் சிதாகாசவடிவனாகிய வெனக்கு யாதொரு விசேஷமுமில்லை. கடாதிகளினது வெகுகாலத் திதி நாசங்களால தினிடத்தி லப்பரிச்சின்னம் போலவிளங்குகின்ற ஆகாயத்திற்கு யாதொரு விசேஷ சம்பந்தமு மில்லாதது போலவாமென்க.

(க)—சிதாகாசனான புருடன் காலாந்தரமானதால் பிந்தையான சரீரம் நீங்குகையைக் குறித்து வியாமாபேட்சை வேண்டாமென்பதாம். 14

(அ-கை)

விஷய சிந்தையினாற் பிராணிகள் சமுசாரப்
பிராந்தியை யடைகிறார்க ளென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

தங்குறுசிந் தனையினழுத் தத்தினாற் றோற்றுகின்ற
தையற் கண்டிவ், வங்கனைமற் றவளென்றே நினைவன்மெய்
துயிர்த்திரங்கு மவனைப் போலுந், சங்கற்ப மாத்திரத்தாற்
பலவிகற்ப மாய்த்தோற்றுஞ் சகங்க ளெல்லா, மிங்குச் சத்
தியமென்றே மந்தமதி யினன் வாளா வேறு மாலும். 15

(போ)—வாகிய விஷயஞ் சத்தியமென்னுள்ள திடபாவனையினாற் காணப்படுகிற ஜகத்து பிராந்தி மாத்திரமா யிருந்தாலும் அதனைச் சத்தியமென்று கருதி மூடபுத்தி யுள்ளவன் மயக்கமடைகிறான். காமியானவன் றனது பாவனா தாருட்டியத்தினாற் சாமான்ய விஷயங்களைத் தனது இஷ்ட ஸ்திரீயெனக் கருதி பிரமிக்கின்றது போலவாமென்க.

(க)—சகல விஷயமுந் தோற்றன் மாத்திரமென்பதை யறியாத மயக்கமே சமுசாரப் பிராந்தியென்பதாம். 15

(அ-கை)

ஜீவன்முத்தர்கள் பிராரத்த க்ஷயமட்டும்
விப்ரவத்தை மித்தியா சித்திரமெனக்
கண்டு நிச்சயித்தனுபவிப்பார்க
ளென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

தன்னியல்பிற் றற்சுவையாய்ச் சச்சிதா னந்தமாய்த்
துயங்குமென்பாற், றுன்னியமா மோகத்தா லுன்றேனச்
சொற்றிடுமிந்தத் தோன்மை தால,மன்னியவோ ரிடத்தினுங்
காணப்படா தருவுருவே வடிவமாது, மன்னியவின் னேவி
யமே போலுமெனை யையமற மதித்து மியாமே. 16

(பொ)—சகல கற்பனுதிஷ்டான பூதமாய் அகண்ட
சிதானந்த ரூபமாகிய வெம்மிடத்திற் பிராந்தர்களினது
அஞ்ஞான தோஷத்தினுற் றேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சமெ
ன்று யாதொன்று கற்பிக்கப்படுகிறதோ அதனை மற்றொரு
ஸ்தலத்திலுங் கண்டனுபவிக்கப் படாததாய் நிராகாரமாகிய
ஆஸ்தான சித்திரமென்று நிச்சயித் தனுபவிக்கின்றோம்.

(க)—ஆகாயத்திற் சித்திரமெழுதியது போலச் சகத் 16
பிராந்தியை யறிவதென்பதாம்.

(அ-கை)

ஆரோபவிலாசங்களா லதிஷ்டானமாகிய
சித்வஸ்து விகார சம்பந்தமடையா
தென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்

வானிறம்போற் றிகழந்தி யாசபே தத்திஞன் மறைபட்
டாலு, ஞானகன மானபொருள் கண்டவொரு தற்சுவையை
நனிநீங் காதா, ஓனமுறு பற்பலசு ராசரவி, சித்திரத்தோ
டோன்றி னுலுந், தானமரும்படவியல்பைச் சித்திரவத் திர
மென்றுந் தணைந் திடாதே. 17

(போ)—அணுத்மாத்திரியாக ரூபமான ஜீவேசுவர சகத்பேதத்திஞற் றிரோதான மடைந்தது போலிருக்கிற பிரத்தியக் வஸ்துவானது தனது பேதத்திரய ரகிதமான அத்துவிதீய பாவத்தை விடுகிறதில்லை. வெகுவித சித்திர பேதங்களாற் பூரணமாயிருக்கிற சித்திரப் படமானது தனது படபாவத்தை விடாதிருப்பது போல வென்க.

(க)—காரணங் காரியங்களிஞல் மறைக்கப்பட்டது போல விளங்குவது வியவகார மாத்திரமென்பதாம். 17

(அ-கை)

ஞானநிஷ்டை யுடைத்தானவன் துர்லப
னென்றவனது ஞாஞனுபூதியைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

சத்தியசிற் சுககனமா யகண்டிதமாய்த் தெளிபொருளாய்த் தானு மான்ம, தத்துவவத் துவையொருவ ஞனொன்றே மிகத்தெளிவன் றடையோன் றின்றிப், பொத்துடலிந் தியமுதலி யவற்றையயல் வாதனைகள் பூண்டு நிற்று, மத்தமதி யினனனென்ன தியானென்றே சங்கையற மதித்தன் மானும். 18

(போ)—கோடியிலொருவன் ஆசாரியப் பிரசாதத்திஞற் சட்லிங்கங்களிஞலும் சுருதி யர்த்த விசாரஞ்செய்து சத்தியஞான அகண்டானந்த லட்சணமாகிய பிரத்தியக் தத்துவமே நானென் றறிகிருன். அவித்தியா வாசனையிஞலுஞ் சாவகாச தோஷத்திஞலும் அவிவேகியாகிய புருஷன் தேகாதிகளை நானென்றறிந் தபிமானிப்பது போலவென்க.

(க)—தேகாதி வாசனையிலுள்ள பிடிப்பு நீங்கி பிரத்யக் சொரூபத்திற் பிடிப்புள்ளதே ஞானநிஷ்டைக்குப் பிரயோசன மென்பதாம். 18

(அ-கை)

அந்நியர்களுஞ் சூட்சும புத்தியுள்ள தீரர்கள்
அதத்துவியா விருத்தி யுபாயத்தினால்
ஞானாநுபூதி யடைவதைத் திருஷ்
டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

செங்கதிரோன் வெங்கதிரா லெதிர் நிகழும் பேய்த்தே
ரைத் தீரத் தீர்ந்து, கங்கையினற் குளிர்புனலைப் புனிதமுறு
மதியாளர்கள் கைக்கொண் டாங்கு, மங்குலகை வெறும்போய்
பகை யிலதேனத்தா ரத்தகற்றி மாதீ ரத்தாற், போங்கி
னிய வொருசுவையை முனிவார்க ளனுபவிப்பர் போலி 19
யுள்ளத்தே.

(பொ)—தேகேந்திரியாதி சகலப் பிரபஞ்சமு மாயா
மாத்திரமென்று தைரியத்தினால் நேதி செய்து சருவவிலட்ச
ணமாகிய பிரத்தியக்கானந்தாநுபூதியானது இருதயத்தில்
விவேகி ஜனங்களா லடையப்படுகிறது. உத்தம புத்திசாலிக
ளாகிய புருஷர்கள் உல்லோல கல்லோலத்தோடுங் கூடிக்
காணப்படுகிற மரீசிகாப் பிரவாகத்தை விட்டு கங்காப் பிரவா
கத்தை ஆசிரயிப்பது போலவாமென்க.

(கு)—தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை நியதி செய்யுமிடத்தில் 19
யதார்த்த வஸ்துவான தடையப்படு மென்பதாம்.

(அ-கை)

பிராகிருத ஜனங்கள் பிரத்தியக் தத்துவத்தைக்
குரு மூலமாய் விசாரித்தறிகிறார்க
ளில்லையென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

ஒன்றது மன்னணியதா மிகவெளிதாமினைத்தாது மோப்
பி லாது, நன்றனை வம்பாத்தி னின்றோன்று ஞாலமெலா
நதுவித், தெங்குந், தன்றோரற் பரவுமெழி லாத்துமதத் துவ

விரவி தன்னை யையோ, வன்றிய மூடவுல குலாகுநினை யாத
ரிந்து மதியா வன்றே. 20

(போ)—சர்வ ஜகப் பிரகாசகராகிய ஆதித்தனைக் கூகைகள் விழியின் குற்றத்தால் தெரிசித்தற்குற்சாகஞ் செய்யாததுபோல நித்தியாபரோக்ஷ சித்தமாகிய பிரத்தியக் காத்ம தத்துவத்தைத் தேகாத்மபுத்திகளாகிய அஞ்ஞ ஜனங்களாதரிக்கிறார்க ளில்லை.

(க)—அஞ்ஞான தோஷத்தினால் ஆத்மப் பிரகாசத்தை யிச்சிக்கவில்லை யென்பதாம். 20

(அ-கை)

தத்துவாஞ்ஞானமூலமான வன்னிதாஞானமே
மூட ஜனங்களுக்கு வெகுவித ஸம்ஸார
தாபஹேதுவா மென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

மன்னியவா னந்தவொளி வடிவமதாய் நிகழுஞ்சிற்
மாஞா லத்தை, யன்னியமா மெனப்பாவித் தறிவில்லான்
பெருந்தாப மடைவன் சீசீ, மின்னியதீ பாதிகளிற் றிருசிய
மாய் மிளிர்தருந்தன் மேனிச் சாயை, தன்னினைவே றென்
றெண்ணி மாமோகத் தினின்மூழ்ந்து தனிச்சே யொத்தே.

(போ)—நிரதிசயானந்த சத் சித் விலாசமாகிய ஜகத்தை யாத்மப் பிரகாசத்தைக் காட்டினு மன்னிய மென்று கருதிய மூடன் வெகுவித சமுசாரக் கிலேசங்களை யடைகிறான். தீபாதியாசிரயங்களினாற் றனது சரீரத்தைச் சம்பந்தித்துக் காணப்படுகிற சாயையை யன்னியமென்று கருதிப் பரிப்ரமித்த பாலகன் ருபமடைவது போலவாம்.

(க)—ஆத்மாவை யனாத்மாவெனக் கருதிய மோகமே தாப ஏது என்பதாம். 21

(அ-கை)

மாயையினாலும் மாயா காரியங்களாலும்
ஆத்மாவிற்குக் காலத்திரயத்திலு
மியாதொரு சம்பந்தமுமில்லை
யென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

மடமான மாயைதனை துருவமிலா வான்முதலாம் வகைக
ாலே, துடமான வசங்கவொரு சின்மயனைப் பேதிக்கத்
க்க நன்றாந், திடமான மழைத்தாரை தன்னுடைய துளிக
ளின்மென் றிபர்க ளாலே, யிடமான பசும்பதும பத்திரத் 22
தை நனைப்பவரித் தென்கோ லாமே.

(போ)—அனிர்வசநீய அநாதி யவித்தையானது தனது விலாசமாத்திரங்களான ஆகாசாதி விகாரங்களால் அசங்க சித்து ரூபமாகிய ஆத்மவஸ்துவைப் பரிசிக்கமாட்டாது; வருஷதாரையானது தனது சலகணங்களாற் பத்மதளத்தைப் பரிசிப்பதில் யோக்கியமாகாதது போலவாம்.

(கு)—நிர்மலமான வஸ்துவை மலதோஷஞ் சம்பந்தியா 22
தென்பதாம்.

(அ-கை)

மனோகற்பனா விலாசங்களான ஜகத் விகற்பங்
கள் அசங்கசிதாத்ம நிஷ்டனாகிய ஜீவன்
முத்தனை ஸ்பரிசிக்கமாட்டா வென்
பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக்
கூறல்.

தோற்றாவு மாத்திரமிங் குருவான சகவிகற்பத்
தோகுதி யெல்லா, முற்றமுறு சங்கமெலா மொருவியசின்
மயவென்னை யொட்டா வன்றே, மாற்றருமா ரோபிதமா
மலினுதி விசித்திரதன் மங்க ளெல்லாந், தேற்றமித நிருமல
மாய் வெளியுருவாம் வியோமத்தைத் தீண்டுங் கொல்லோ.

(போ)—இரச்சு சர்ப்ப சுத்திகாரசிக ஸ்தாணு புருஷ மரீசி சல கந்தர்வ நகராதிபோலப் பிரதீதி மாத்திரங் களான விப்ரவ விகற்பங்களானவை அவித்தியா காமகர்மாதி வாசனுலேச ரகிதனுய் நித்திய சுத்த புத்த முத்த சத்தியஞானு கண்டானந்தனுகிய வென்னைப் பரிசிக்கமாட்டா. அஞ்ஞ ஜனங்களா லாரோபிக்கப்பட்ட நீலத்துவாதி வர்ண விகாரங் கள் நிர்மலமான ஆகாயத்தைப் பரிசியாதது போலவாம்.

(க)—சொச்சமான சிதாத்மவஸ்துவை அந்தகாரமயமான ஜகத் விகற்ப மடாதெனபதாம். 23

(அ-கை)

தேகத்திரயங்களு மவற்றிற்குரித்தான தர்மங்களுஞ் சர்வ சாட்சியான ஆத்ம வஸ்துவைச் சம்பந்தியாவெனத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக் கூறல்.

பரிபூரண மாகிநிறைந் திருக்குமொரு கரியான பாமா மென்பால், விரிவுறுசாக் கிரந்திறேடு சொப்பனமே சுழுத்தியென விளம்பப் பட்ட, திரிவிதமா மவத்தைகளு நாடோறும் பிறப்பிறப்புச் செறிந்த வாகி,வரியமரு முரகபதி வபுவினிற்கஞ் சுகங்கள்போல் வயங்கு மன்றே. 24

(போ)—சர்ப்பசத்தையினுல் ஜீவித்திருந்த சட்டை யானது சர்ப்ப சம்பந்தமில்லாம னீங்குங் காலையில் சர்ப்பமோ சேஷித்திருப்பதுபோலத் குணத்திரயங்களின ஆறபத்தி நாச ங்களால் ஆவிர்ப்பாவ திரோபாவ தர்மம்பொருந்திய அவஸ்தாத் திரயங்களும் அவற்றினதாசிரயங்களான ஸ்தூலசூட்சுமகாரண மான சரீரத்திரயங்களும் பிரத்தியகாத்ம சத்தையினுற் ஜீவித் திருக்கின்றனவாயினும் விவேக திருஷ்டியினு லத்தியாச சம்பந்த நீக்கமாகின்றபோது பிரத்தியகாத்ம வஸ்துவுக் கியா தொரு சம்பந்தமு மின்றித் தான் மாத்திரமாய்ச் சேஷித் திருக்கு மென்பதாம்.

(க)—சர்வாதிஷ்டான பிரத்தியக் பிரஹ்மசத்தையேசுபா வ சத்தை யெனக் கூறியதாம். 24

(அ-கை)

தத்துவம் பதார்த்தங்களுக்குச் சத்தபேதமே
யன்றி பதார்த்தபேத மின்றென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

சொப்பனமே சாக்கிரமே யெனப்புகலும் விசேட
மிது சொலால் வந்ததன்று, துப்புறுமா யாமயமா துதலந்த
விரண்டினுக்குந் துலிய மேயா, மப்படியே பிரத்தியக்குப்
பராக்கென்றும் விகற்பமுநா மத்தா லானது, தெப்பொழுது
மெய்ஞ்ஞான சுகமேயிவ் விரண்டினுக்கு மியல்ப தாமே. 25

(பொ)—ஜீவனென்றும் பரனென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற விகற்பமானது நாமமாத்திரமாகிறது. யாதொரு காரணத்தினால் ஜீவபரர்களுக்குச் சத்தியஞான சுகமே சொரூப லட்சணம். அன்னிதாக்கிரகண ரூபமான ஜாக்கிர சொப்பனப் பிரபஞ்ச முழுவது மாயாமயமா யிருந்தாலுஞ் சாக்கிரமென்றுஞ் சொர்ப்பனமென்றுஞ் சத்த பேதத்தினால் வியவகரிக்கப் படுவது போலவாம்.

(கு)—திருஷ்டாந்தமே தாஷ்டாந்தமாயும், தாஷ்டாந்தமே திருஷ்டாந்தமாயும் பெரியோர்கள் சொல்லுவது பிரத்தியகாத்மாவே பரமாத்மா, பரமாத்மாவே பிரத்தியகாத்மா வென் 25
பது போலவாம்.

(அ-கை)

விஸ்ராந்த சித்தர்களாகிய ஜீவன்
முத்தர்க ளனுபவ
முரைத்தல்.

புறப்பொருளின் வருவிசன சம்பந்தத் தாலிளைப்புப்
பொருந்து றதாய்ப், பறப்பறவிந் திரியவழிச்செல் லாதடங்
கிச் சுகவிருப்பப் பற்றென் றின்றிச், சிறப்பமர்தன் னானந்த
மாத்திரமாய்த் தனித்திருக்குஞ் சித்தம் பெற்றோ, நறப்படு சாக்
கிரத்தினுநற் சுழுத்தியநு பவத்தினிலைத் துவகைகூர்வார்.

(போ)—வாகியாந்தர சங்க ரகிதராய் அத்தியந்த ருப சாந்த சித்தராய் ஜீவேப்வர ஜகத்பேதப் பிரமாகிதரா யிருக்கிற ஞானநிஷ்டர்கள் சுவாராச்சிய சாம்பிராச்சிய சுகத் தில் ரமித்துச் சதா சாக்கிரத்துக்களா யிருந்தாலும் சுழுத்தி காலம்போற் சகஜமான சமாதியானந்தத்தையே யெல்லாக் காலத்திலு மனுபவிக்கிறார்கள்.

(க)—ஜீவத்துவ நீங்கிய பிரஹ்மநிஷ்டன் ஆனந்தப் பிர ஞ்ஞையோடுந் திருப்தனாயிருப்பனெனக் கூறியதாம். 26

(அ-கை)

அவிவேக ஜனங்களாற் சீவன்முக்தன் கருத்தா
போக்தா வென்று கிரகிக்கப்படுபவனாகிலும்
பரமார்த்தமா யவன தனுபவத்தினாற்
கருத்துருத்துவாதி தர்மமவனுக்
கின்றென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

காயமுயல் வுறுத்நமக் கட்டுற்றே ரென்னைமிகக் கருத்த னென்றே, யேயநினைக் கின்றனரே லதனலெவ்விருந்துபடி யிருக்கின் றேனும், றேயவரு மேகமதிற் புக்கானென் றுற மூடர் துணியப்பட்ட, தூயதுவிர் மதியமவ்வா றம்புதந்தி னணித்தேனுந் தோயுங் கொல்லோ. 27

(போ)—திரிவிதகரண வியாபாரத்திலே திருஷ்டி யுடைத்தான பாமர ஜனங்கள் அசங்கசிதாத்மாராமனாகிய ஜீவன் முத்தனைத் தொழிற் செய்பவனென்று கிரகிப்பார்களாயினு மவர்களது மித்தியாக்கிரகணத்தாற் சீவன்முத்த னந்தத்தர்மம் பொருந்தினவ னாகமாட்டான். மேகநிஷ்டமாகிய சலனாதி தர் மத்தைப் பாமர ஜனங்கள் சந்திரனிஷ்டமென்று கூறுகின்ற ராகிலும் அந்த மேகநிஷ்டமான சலனாதி தர்மஞ் சந்திரனுக் கில்லாதது போலவாம்.

(க)—அத்தியாச பேதப் பிரமண நீக்கத்தி லாத்மப் பிர காச முண்டாமென்பதாம். 27

(அ-கை)

அத்துவித ஞானியாகிய ஜீவன்முத்தனுக்கு
வியவகார காலத்திலுந் துவைதப்பிராந்தி
யுதியாதென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

மித்தையதாய்த் தோன்றுறுமேற் றேன்றுறுக விவ்
வுலக விசித்திரந்தா, னத்துணையாற் றத்துவவித் தாகிநிக
ழெனக்குவரு மானி யேதோ, சித்தமயக் காங்கனவிற் பயந்
தருமைப் பகடாதி திகழு மேனு, மொத்தவிது சொப்பனமே
யென்றுணருந் திப்பவனுக் குறுமோ பீதி. 28

(பொ)—அநேகவித நாமரூபாத்மகமான சகல ஜகத்
விசித்திரமு மிந்திரஜாலம் போன்று மாயாமாத்திரமென்று
கண்டொழிந்திருக்கிற ஜீவன்முத்தனுக்கியாதோரானியுமில்லை.
நித்திரா தோஷத்தினாற் சொப்பனாவஸ்தையி லனேகவித
சர்ப முதலான வடிவங்களைக் கண்டனுபவித்தோமென்று சிந்
தித்தாலுஞ் சாக்கிரத்தோடுகூடிய புருஷனுக் கதனாலோரானி
லாபங்களில்லாதது போலவாம்.

(கு)—ஸ்வரூபப் பிரக்ஞையுடைத்தான விவேகிக்கு மாயா
ரூபமான அன்னிய சிந்தை யின்றென்பதாம். 28

(அ-கை)

ஜீவன்முத்தன் பிராரத்த க்ஷயமட்டுஞ் சகலமு
மித்தை யென்று போகம் புசிப்ப
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

அனைத்துலகு மசத்தென்றே நெடுங்கால நன்றுக
வாய்ந்தோர்ந் தோனுந், தினைத்தேனினும் பிரியாதத் தியா
த்துமதிட் டியைச்சதகுஞ் சேறிந்தே நிற்பா, னுனத்ததுமிங்
கானனந்தா னெக்காலு மில்லையென வோருப்பட் டோனு,
மனித்திகழ்தன் முகங்காண விரைந்தத்தங் கைக்கோள்ளன் 29
மானு மன்றே.

(போ)—சகல ஜகத்துங் காலத்திரயத்திலு மில்லவே யில்லை யென்று சதா திட நிச்சயமுடைய ஞானநிஷ்டனானவன் சரமசரீரபதன பரியந்தம் பாமர ஜனங்கள் போற் போகம் புசிப்பன். முகுரத்தில் முகமில்லையென் றறிந்திருக்கிற புருஷன் முகதரிசனத்தின் பொருட்டுக் கண்ணாடியை ஆசிரயிப்பது போலவாம்.

(க)—விஷயங்கள் சத்திய மின்மையால் அவற்றிலவா வின்றிப் புசிப்ப னென்பதாம். 29

(அ-கை)

வாசனாத்திரய ரகிதனாகிய ஜீவன்முத்தன்
மனதிலியாதொரு சங்கமுமில்லாதவ
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகக் கூறல்.

பொருத்தமுறு மாதாவாற் கவளங்க வளந்தோறும் புலனுற் றலும், பெருத்ததுயி லாழ்சிசுதான் வேறென்றுந் தெரியாத பெற்றி போலப், பருத்தவிழி யதனாலிவ் வுலகெனுமிந் திரசாலம் பார்த்திட் டாலுந், திருத்தமுறு மகத்தோரோள் ளொளியாலே யாதொன்றுந் தெரிகி லேனே. 30

(போ)—இந்திரஜாலத்தினுண்மையைத் தெரிந்த புருஷனிந்திரஜாலக் காட்சியினால் மனதில் மயக்கமடையா திருப்பது போல, ஆத்ம சன்னிதியிற் காணப்படுகிற தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச மிந்திரஜாலம்போ லென்னுமநுபவத்தினால் ஜீவன் முத்தனியாதொரு மயக்கமுமுறான். ஸ்வரூபஸ்திதியினின்று நழுவுதலையு மடையான். நித்திரா பரவசனாகிய பாலகன் மாதாவினாற் கொடுக்கப்பட்ட கவள பக்ஷணந்தோறும் கவள பக்ஷணந்தோறும் வெகுவித கதா திருஷ்டாந்தங்களாற் போதிதனா யிருந்தாலு மனதி லியாதொன்று மறியா தனுபவித்தது போலவாம்.

(க)—அதீதானுபவ சுகத்திற்கலந்த வறிவுக் கவ்வானந்தப் பிரஞ்ஞையைத் தவிர அன்னிய பாவ முதியாததெனக் கூறியதாம்.

30

(அ-கை)

துவைத திருஷ்டியினு லத்துவித திருஷ்டி
மறைபட்டிருப்பது போல அத்துவித
திருஷ்டியினுற் றுவைத திருஷ்டி
மறையப்படுமென்பதைத் திருஷ்
டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

திருசியந்தான் படமாகத் திகழுமேனிற் பூமவுருத் திகழா
தாகுமிருமையுமொரு பூமவுரு விலங்குமேனிற் றிருசியமற் றிலங்
காதாமே, மருவலுறு மறுத்துவத் தெரியுமேனி லிப்பூமி
மறைந்து போதுந், தெரிவுறுமே லிப்பூமி மறைந்துபோ 31
மவ்வாறத் திவு தானே.

(பொ)—வாகிய விஷயாசக்தியினுற் றிருசியப் பிரபஞ்ச
மூறுதிப் படுங் காலத்தில் அகண்டானந்தைகரசராகிய பூமாத்
மாவானவர் பிரகாசிக்கமாட்டார். சத்தியாதி லட்சணராகிய
பூமாத்மா நிஷ்பிரதிபந்த திருஷ்டியினுற் பிரகாசிக்குங்
காலத்தில் அநித்த ஜடதுக்க ரூபமான திருசியப் பிரபஞ்ச
மறைபடும். தீவாந்தரத்தி லிந்தப் பூமி காணப்படாமலும்
இந்தப் பூமியில் தீவாந்தரங் காணப்படாதது போலவாம்.

(க)—ஞானதிருஷ்டியாற் பிரபஞ்சமும் பிரபஞ்ச திரு 31
ஷ்டியால் ஞானமு மறைபடுமென்பதாம்.

(அ-கை)

சுபேச்சை முதலிய பூமிகாப்பியாசக் கிரமமாகப்
பிரமாண ஞானுபூதி உறுதிப்படுங்
காலையில் துவைத வாசனுப் பிராந்தி
திருஷ்டி மறைபடுமென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

சந்திரான்றன் கலையென்ப தனுதினமும் பெருததலைச்
சார்ந்த தாகின், மைந்துறுபே ரிருளான தடைவாக நாச
முறு மாபு போலச், சுந்தரநற் பிரபோதம் பயப்பய்ய மிக

வளர்ந்து துன்னு மென்றால், வெந்துயர்செய் விப்பிரமை துகடீர விருதயத்தில் வீய்ந்து போமே. 32

(பொ)—ஆசாரியருபதேச பூர்வகமான மகா வாக்கியார்த்த விசாரஜன்னிய விவேக ஞானமானது மனன நிதித்தியாசனுதிக்கிரமமாக விருத்தித்துவயஉபாதியினால் அகண்டவிருத்தி ஆரூடமாகப் பிரகாசிக்கும்போது மனோ நிஷ்டமாகிய கத்துருத்துவாதிப் பிராந்தி வாசனைகளெல்லா நிர்மூலமாக நிவிர்த்திக்கும். சுக்கிலபட்சத்திற் கிரமமாகச் சூரிய சம்பந்தத்தினாற் சம்பூர்ணராய்ச் சந்திரன் பிரகாசிக்குங் காலத்திற் கிரமமாக அந்தகாரம் நிவிர்த்திப்பதுபோலவாம்.

(க)—பரிபூர்ண ஞானானுபவ காலத்திற் பரிச்சின்ன பாவந் தோன்றாதென்பதாம். 32

(அ-கை)

பிரஹ்மானந்த திருப்தனாகிய ஜீவன்முத்தனுக்குக்
கிரியா நியம மின்றென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகக்
கூறல்.

பிரமவநு பூதிதரு மோருசுவையா னிறைவுபெறு பெரியோர் தம்பாற், கருமவநு பந்தத்தால் வருவிதிக ளெல்லாமுங் கழன்று போமே, வாமருள்சித் தர்கடேரிவித் திடுமிரசாயனமருந்தி மகிழ்வார்ந் தோர்பாற், றாமுறுபா கத்தால்வந்துறுமருந்தின் விதிகளெலாந் தங்குங் கொல்லோ. 33

(பொ)—பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானனந்தானுபூதியினாற் பரம திருப்தனாய்க் கிருத கிருத்தியனாயிருக்கிற ஜீவன்முத்தனிடத்தில் கர்ம சம்பந்த விதிகள் பிரியமின்றி நிவிர்த்திக்கின்றன. யோகசித்தனால் பிரத்தியக்ஷமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ரசாயனாதி திவ்விய ஔஷத பானங்களினாற் றிருப்தியடைந்திருக்கிற புருஷனுக்குப் பிராகிருதாவுஷத பானங்களானவை ருசியேதுவாகாததுபோலவாம்.

(க)—ஆத்மானந்த திருப்தனான ஜீவன்முத்தனுக் கிராசத விருத்தியின்மையால் கன்மந் தானே நீங்குமென்பதாம். 33

(அ-கை)

கிருதகிருத்தியனாகிய சீவன்முத்தனது சமாதி
சீலத்துவம் லோகானுக்கிரக நிமித்த
மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

சகலவடி வழந்தானாய்த் திகழுமனி வானுமொரு சமாதி தன்னை, யகிலமதி னாட்கழிப்பான் முன்போலன் புற்றுமிக வாதரிப்பா, னிகிலவளப் பழநிறைந்த பூபால னொருவன்ற னோம் போக்க, வகைவகையாஞ் சதுரங்கந் தனைநேயம் வைத்துமிக வளர்ப்ப னன்றே. 34

(பொ)—அகண்டைக ரசானுபூதி பெற்ற வித்வான் பூர்வானுகுணமாகப் பிராரத்தகர்ம நிவிர்த்தி பரியந்தஞ் சமாதி நிஷ்டையையே ஆசிரயிக்கிறான். சர்வ சாம்பிராச்சிய சம்பன்னனாகிய ராஜாவானவன் காலக்ஷேபத்தின் பொருட்டுச் சதுரங்க பலத்தை ரக்ஷிப்பதுபோலவாம்.

(க)—ஞானியுடைய சமாதியனுஷ்டானமும் லோகானுக்கிரக நிமித்தமெனக் கூறியதாம். 34

(அ-கை)

ஜீவன் முத்தனால் விடப்பட்டவையே
நிஷேத சாஸ்திர சம்மதமெனத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

விதிகளெலாந் செய்யாமல் விடுத்தோனையான்மாவை மிகத்தேர்ந் தோனாய்ப், போதுவெனுமா மறைபுகலு நிடேதமெலா மாநந்தம் பொருத்து விக்குந், திரமருவு கருமமாத் திரநோக்காச் சோம்பனுக்குச் செய்கையாதுங், கதுவுறவேண் டாவென்று புகல்வோன்றன் மொழிகண்மனோ காங்களாமே. 35

(பொ)—விதி நிஷேத சகல நியதிகளையுங் கடந்த சங்காக்ஷிமாத்திரந் திருப்தனாகிய சீவன்முத்தனைச் சுருதி சம்பந்

தங்களான நிஷேதங்க ளியாவுஞ் சந்தோஷிப்பிக்கின்றன. சகல வியாபாரங்களிலும் விமுகனாய் அத்தியந்தஞ் சோம்பலு டைத்தான புருஷனுக்கு நீ யாதொன்றுஞ் செய்யவேண்டா மென்று சொல்பவனாகிய புருஷனது வசனங்கள் மனோகரங்க ளாய்ப் பலிப்பதுபோலவாம்.

(க) ஞானியாகிய சீவன்முத்தனால் விடப்பட்ட சகலமும் நிஷேத மெனக் கூறியதாம். 35

(அ-கை)

தத்துவஞானி விதிகிங்கரனாகா
னென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

தத்துவத்தை யனவரத மனுசந்தித்திடுமுனியாஞ் சார்வ
பௌம, னுத்தபடி நிற்பினுமெல் லாஞ்செயினுந் தாழுமேனோ
வொண்ணு னுமா, லித்தரையேல் லாங்கைக்கொண் டாசா
ண்டு வேண்டியவா றிருக்கும் வேந்த, னத்துறுமன் னுயிர்க
ளாலேவல்கோளற் கெக்காலு மரியனுமே. 36

(போ)—அகண்டைகரச பிரஹ்மதத்துவானுசந்தானபராய ணனாகிய முனீந்திரனானவன் விதி நிஷேதமின்றிச் சுதந்தர னாய்ச் சஞ்சரித்தாலு மிதர ஜனங்களினது நியோச்சிய விஷய னாகான். யேகசக்கிராதிபத்தியம் பெற்று யதேச்சாபரனாய்ச் சர்வசுதந்தரனாயிருக்கிற ராஜாவானவன் றனது நியோச்சிய ஜனங்களாற் சாமானிய விஷயத்தில் பிரவிர்த்திக்கப்படமாட் டானென்பது போலவாம்.

(க)—சத்திய ஞானானந்த ஸ்வரூபமே தானாயிருக்கும் ஞானி விதி விலக்குகளினா லேவப்படா னென்பதாம். 36

(அ-கை)

ஞான நிஷ்டனுக்குப் புண்ணிய பாவகர்மங்
களா லானி விர்த்தி யில்லை யென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

பாயார்ந்த நோக்கமுடை யவனுக்கு முன்னொடுபின்
பண்ணப்பட்ட, கருமாதன் மத்தொழில்க ளாற்சம்பத் தேவி
பத்தே சுற்றுமின்றாம், பெருமேகம் பொழிதருநீர் முழுக்கா
லும் வெப்பமிகப் பெறுத லாலு, மெரிமேவு பாலைவனத் 37
தின்பயிருக் கேற்றமுட னிழிவு மின்றே.

(பொ)—விவேகி புருஷனுக்கு ஞானோதய பூர்வோத்திர காலங்களிற் செய்யப்பட்டதாயுள்ள புண்ணிய பருவகர்மங்களால் லாப நஷ்ட சம்பந்தமுண்டாகிறதில்லை. மேக வருஷத்தினாலுஞ் சூரியரஸ்மித் தாபத்தினாலுமூஷரபூமியில் பயிர் விர்த்தியு நாசமும் பவியாதது போலவாம்.

(க)—ஞானியானவன் அகர்த்தாவாதலால் புண்ணிய பாவத் தொடக்கினால் வரும் லாபா லாப மவனுக்குண்டாகா தெனக் கூறியதாம். 37

(அ-கை)

ஞானி பிராரத்த போகம் புசித்துத் தீர
வேண்டு மென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஒல்லைவினை யாலுண்டாஞ் சம்பத்தே யாதல்ல தொழி
ந்த தாதல், வல்லையது பவித்தோனாய்ப் புருடன்மிகு திருத்
தியினை மருவுவானு, லல்லல்செயும் பாம்பாட்டி தன்வயத்
திலகப்பட்ட வரும்பு யங்கம், புல்லியவ னியற்றுதண்ட விதி 38
களைநீங் குறச்சமர்த்துப் பொருந்துங் கொல்லோ.

(பொ)—பிராரத்த போகத்தினா லதிகந் துக்கானுபவம் வந்தாலுஞ் சுகானுபவம் வந்தாலும் விவேகி புருஷன் புசிக்கிறவனாகவே திருப்தி யடைகிறான். பாம்பாட்டுவோன் வசமான சர்ப்பமானது அவனதீனமாய்ச் சுகதுக்க மனுபவிப்பது போலவாம்.

(க)—ஞானி விட்சேபநாச பரியந்தமும் பிராரத்தம் புசித்தே தீரவேண்டுமெனக் கூறியதாம். 38

(அ-கை)

பிராரத்த கர்மானுபவத்தினால் விவேகி புருஷ னந்தத் தாபமுறா னென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஆன்மவறி வுடையவன்முற் கருமபரி பாகமவை யடைந்தோ னேனுந், தான்மருவுமே தன்பரம வஸ்தியிதா மெனத்தேறித் தளர்வு நண்ணான், கான்மருவு வழிச்செல்வோர் கால் வருத்த மெய்துகினுங் கிராமாந் தத்தின், மேன்மருவு வழி யளவைத் தெளிந்துவதுந் திடைவிசன மேவா னன்றே. 39

(போ)—*சத்துவ தரிசியாகிய புருஷன் பிராரத்த கன்ம சுபாவங்களை யறிந்து கர்மக்ஷயமே நிவிர்த்தி யென்று நிச்சயத்தினாற் கிலேசமுறான். கிராமாதி மார்க்க பரிமாணத்தை யிவ்வளவென் றறிந்திருக்கிற புருஷன் சஞ்சா ரத்தினால் சிரமமுடைத்தானவனாயிருந்தாலும் வழிமத்தியிற் றுக்கியாதது போலவாம்.*

(க)—*பிராரப்த முடிவை யறிந்தவனாதலால் வருஞ் சுக துக்கத்தைக் கணியானெனக் கூறியதாம்.* 39

(அ-கை)

பிராரத்த துக்கம் மகத்தாய் வரினும் விவேகி புருஷன் சித்தவிக்ஷேபமுறா னென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

அகம்புறமும் பரமான்மா வொருவனே யாமெனநன் கறிந்த ஞானி, மிகுந்த விசனமதுற்று மோர்சிறிதுங் கிலேசமே மேவானன்றே, சேகங்கலங்கு போர்முகத்தே விசய முற வொருநோக்காந் தீர னேனு, மகம்பாவு மொட்டல ரால்வருந்துறினுங் கிலேசமற்ப முறுவ துண்டோ. 40

(போ)—*உள்ளிலும் வெளியிலுஞ் சர்வமும் பிரத்யக் ஸ்வரூபமென்று பிரமாணபூர்வகமாக வறிந்திருக்கிற புருஷன்*

பிராரத்த கர்மாதீனமாய் வரு மகத்தான கஷ்டமடைந்தாலுஞ் சித்தத்தில் பரிதாபமுறான். யுத்த முகத்திற் சத்துரு ஜயத்தையே முக்கியலாபமென்று கருதி யுத்தஞ் செய்கிற புருஷன் சத்துருக்களால் மிகவும் அஸ்திராதிகளாலுபத்திரிக்கப் பட்டாலுந் தீனதை யடையாதது போலவாம்.

(கு)—சர்வமு மாத்ம சொரூபமாய்க் கண்ட விவேகிக்குஞ் சுயதிருஷ்டியில் பிராரத்த கர்மந்தோற்றாம லாத்மானுபவப் பிரஞ்ஞையாய் விளங்குவனென்பதாம். 40

(அ-கை)

மகத்தான விஷயமும் விவேகியை ருசிப்பிக்க
மாட்டாதென்பதைத் திருஷ்டாந்த
பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்.

ஞாலமதி லுருவிபவ நனிபரம வற்புதமாய் நண்ணு
மேனுஞ், சாலவது வாய்மை தனையறிந்த மாதீரன் றனை
மயக்கா, கோலமடவால்வேடந் தரம்பையின்மேலலங்கரி
த்துக் கொள்ளா நின்றேன், கேலவினத் தாற்றனைத்தேர்
விடலையையா யினுமயக்கக் கிட்டாவே. 41

(பொ)—பிரபஞ்ச சம்பந்தியான (சிருக்குச் சந்தன வனிதாதி பதார்த்த) விசேஷமானது அஞ்ஞ ஜனங்களுக்குப் பரமாற்புதமாய்த் தோன்றினும் உண்மைஞானியான தீரனை மயக்காது. ஸ்திரீ வேஷதாரியாகிய புருஷன் ஸ்திரீ வேஷாதிரூபங்களான விலாசங்களினாலவனதுண்மையை யறிந்திருக்கிற புருஷன் அத்தியந்தங் காமுகனாயிருந்தாலு மவனை மோகிப்பிக்கிறதில் சமர்த்தனாகாதது போலவாம்.

(கு)—விஷயத்தின் முடிவை யறிந்திருக்கும் விவேகிக் கதனாலானி யின்றென்பதாம். 41

(அ-கை)

ஆத்மானந்த திருப்தனாகிய விவேகி புருஷன்
பூர்வம் போல விஷய விச்சையினாற்
சோர்வை யடையானென்பதைத்
திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத்
தெரிவித்தல்.

அகத்தினிரந் தரமேலா யிலங்குகின்றவானமைவடி வாய் நிற் போனே, யிகப்பொருள்க டமிறைனுழன்போல வினை மே யினையவதில்லை, யிகழ்ச்சியறந் தெய்வகதி யானிதி யோரிடத்துற்ற லிலம்பா டுள்ளோ, றுகத்தினின்றன் போலெளிய னெனக்கருதிப் புகன்றலைவை துன்டாகி கோல்லோ. 42

(பொ)—எல்லாக் காலத்திலு நிசானந்தானுபூதியிறைல் திருப்தனுகிய ஞானநிஷ்டன் அஞ்ஞான தசையில் மயக்க முற்றதுபோல விஷய லாபா லாபங்களைக் கருதிச் சுகதுக்கம் பொருந்தான். தரித்திரன் தெய்வ யோகத்தினுல் நிதிலாபம் பெற்றபின் பிறகு தீனதை யடையாததுபோல.

(க)—ஞானி மகத்தாகிய பிரஹ்மானந்த நிதியைப் பெற் றவ்வானந்தத்தில் களிப்புற்ற காமனுயிருப்பதால் விஷயப் பிர யோஜனத்தைக் கருதானென்பதாம். 42

(அ-கை)

மயித்திரியாதி குணங்கள் விசேஷியான பிரஹ்ம நிஷ்டனிடத்தில் சுபாவமாகவே விளங்கு மென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வக மாகத் தெரிவித்தல்.

பெரியவிழி மறுவுறுதன் மகிமைசெறி பெரியோனைப் பெருஞா னத்துக், குரியசுப குணங்களலங் கரிப்பனபோ லுந்சுயம்வந் தோன்ற நிற்கு, மறையனவன் றன்வயமாய்ச் சுகிர்தனுயிருக்கினவற்கானாறேநும், புரையறுமவ் வனை யனையே தானேவந் தோன்றிமிகப் பொலிவான்றே. 43

(பொ)—பிரஹ்மானுபவ சுவராச்சிய சாம்பிராச்சிய விபூதி யையடைந்திருக்கிற ஜீவன் முக்தனுக்கு உபநிடதப் பிரசித்தங் களான மயித்திரியாதி சகல குணங்களும் அலங்காரமாகச் சுயமே பொருந்தியிருக்கும். ராஜாவானவன் அத்தியந்தஞ் சுகிர்த்தாயுஞ் சுவாதீனனுயுமிருக்குங் காலத்தில் அவனது பிருத்தியானு மிஷ்ட ஜனங்களுந் தாமே வந்தனுசரிப்பது போலவாம்.

(க)—அந்த சத்துவ விருத்தியை யுடைத்தான சீவன் முத்தனை மைத்திரியாதி குணங்கள் தாமே வந் தனுசரிக்கு மென்பதாம். 43

(அ-கை)

பிரமாண சித்தமாகிய சுவானுபூதிப் பிரதான
மான ரகசியார்த்தத்தைக் கூறிப் பிரகர
ணத்தை யுபசம்மரித்தல்.

அஞ்ஞான மேயில்லை யிவ்வுலக மனாதாமென் றறைவ
தெங்கே, விஞ்ஞான வடிவாஞ்சீ வேசதேசிகமெனச்சொல்
விகற்பெங் கேயெஞ்ஞா, மெய்ஞ்ஞான வொருசுவையாய்த்
தனித்துநிரு மலமாகி விளங்குந் தானா, யெஞ்ஞான்றும் பரி
பூரண கேவலமாம் பிரமமே யானாகின்றேன். 44

(பொ)—மாயையு மாயாகாரியங்களுங் காலத்திரயத்திலு மில்லவேயில்லை யென்னுஞ் சகல சுருதிப் பிரமாணங்களினாலுஞ் சொப்பிரகாசாத்ம வஸ்துவில் அந்தகார ரூபமானவவித்தை யிருக்கிறதற்கிடையில்லை யென்னும் பிரமாணயுக்தியினாலும் ஞானிகளுடைய வனுபவத்தினாலும் விசாரிக்குமிடத்தில் அஞ்ஞான மென்பதில்லவேயில்லை. அதன் கற்பிதமான ஜகத்துப் பிரசங்கமு மில்லவேயில்லை. ஜீவேஸ்வர குருவாதி கற்பனையு மில்லவேயில்லை. திரிகாலத்திலு நிர்மாயமாய் அகண்டானந்தைகரசமாய்ப் பிரத்தியக்கபின்னமாய்ப் பரமாத்ம சொரூபமான சோதியொன்றேயிருக்கும் பொருள் நானாகிறேன்.

(க)—அகண்ட சச்சிதானந்த பரமாத்வைத பரப்பிரஹ்ம சொரூபமே பேதத்திரயசூனியமாய்த் தானே தானாய் விளங்கிய பொருள் நானாயிருக்கிறேனென்னுந் திடானுபவப் பிரஞ்ஞையையுடைத்தான விவேகியே சகல பாசபந்த நிவிர்த்தனாய கிருதகிருத்தியனாவனெனக் கூறியதாம். 44

சதாசிவப்பிரமமென்னும் யோகீந்திரரால்
அருளிச்செய்யப்பட்ட அத்துவிதாசமஞ்சரி
யென்னும் பிரகரணம் முற்றிற்று.

சமாதியவத் தைதயிலுதித் தோற் றைந்தொடைய னுடை தேசஞ் சாற்ற லாலு, மமானமயப் பரமசிவோத் திரனே னுந்தே சிகவரியானுத்தையாலுஞ், சுமாவிருக்கர் சதாசி வமா தவனேதிவ் வத்துவிதச் சுவைப் புந்தொத்தே, யெமானடைக்கு மகழகமா மறிவுடையோ ராதரந்தா லெய் தற் பாற்றும். 1

சுத்தசதா சிவயோகி வரியாரே தியவித்தத் தூய நூலி னால், புத்திநலமுடையோர்க்கும் பவநோய்க்கோ ரவுடத மாய்ப் புகலலாதுங், கோத்துருபா தகர்களுக்குக் குருவாகு முபநிடதக் குறிப்பா மேலா, முத்திமயமாமாநந்த வழகு நிறை குடமாமென்றுரைப்பர் மேலோர். 2

தூய்யசதா சிவப்பிரம மெனுமுனிவன் வடமொழியாற் சொல்லப்பட்ட, செய்யவத்து விதாசமஞ் சரிநூலைச் செந் தமிழ்ப்பாச் செய்து தந்தான், வையமிசைப் பொலிகுழவி மாநகர்வாழ் சோதிலிங்க வடிவமான, மையன்முத்தி ராம லிங்க குருபானேன் னகம்வாக்கு மனமுந்து நின்றே. 3

அத்துவிதரசமஞ்சரியின்

பிழை திருத்தம்.

பிழை	திருத்தம்	பக்கம்	வரி
பரி	பழி	4	21
வைமயி	மயி	4	26
திரு	திரு	5	11
சம்சய	சம்யக்	6	23
சாற்மரு	சாற்றுறு	7	18
சத்தாய்	சத்தா	7	21
இன்	இன்	10	5
லொரி	லெறி	10	22
பருவ	பாவ	27	8
மூன்போல	மூன்போல	30	3
மரூவுமுதன்	மருவுமுதன்	30	21
சொன்று	சொன்று	30	23
மனைறயனையன்	மனையறேவன்	30	23
பிரயாணைபுத்தி	பிரமாணயுத்தி	31	15
வெயயானைடைக்கு	வெயமானுடைக்கு	32	6
கொத்தருபா	கொத்தருபா	32	10
மனைமத்து	மனைமந்து	32	17